57. Димокріта попытаха: на що стои благородіето, а той ѿтвѣща: добыташкѡто на тѣлѣсната сила, а человѣческото на добрытѣ нравы. 58. Ѣсѡпъ, като мѹ сѧ присмиваше єдинъ чи є грозенъ, рече: не глѣдай на лицето ами на оумѣтъ. 59. Єдинъ сѧ хвалѧше чи є ѿ голѣмо отечество, а Аристотель мѹ рече: ами ты достоинъ ли си за голѣмо отечество; 60. Попытаха Леотихида: защо спартанытѣ піатъ помалко віно; а той рече: за да си глѣдатъ сами роботытѣ. 61. Сѡлѡна попытаха: какъ можи да сѧ оудержи єдно царство; а той ѿтвѣща: акѡ граждане сѧ покоравать на начаницытѣ, а начаницытѣ на законытѣ. 62. Попытаха Антісѳена: кога падатъ градовітѣ и царствата, а той ѡтвѣща: кога вѣки не почитатъ добрытѣ человѣцы: и не мѹчатъ лѹкавытѣ. 63. Єдинъ Персійскій царь попыта слѹгата си ѿ що сѧ оуправатъ коніетѣ; а той мѹ рече: ѿ царското ѻко. 64. Філософатъ Антісѳенъ оучеше, таквози богатство да собира секій за себе си, що то и акѡ сѧ потопѣше въ морето, а чи излѣзи голъ, да не го загѹбѧ.

19. БЯСНЫ (темсили).

1. Кога сѧ насилимъ мнѡгѡ измысламы. Єдна оужаднѣла врана намѣри єдно гарне до половината съ вода: тіа нити вода та стігаше, нити гарнето да притѹри можаше. Тогази зема каменчета та ги напѹща ватрѣ и тай вода та сѧ издигна и тіа сѧ напи. 2. Сѣ-